

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men det hele er lagt frem i Folketinget. Folketinget har vidst fuldstændig tydeligt, på hvilket grundlag der blev truffet beslutning, fordi det var på basis af åbne kilder, det var en politisk beslutning om, at en militærdiktator som Saddam Hussein ikke bare gang på gang skulle tilsidesætte, hvad FN's Sikkerhedsråd havde besluttet.

At der så samtidig fandt en livlig debat sted om eksistensen af masseødelæggelsesvåben, ja, det er så noget andet.

Kl. 13.40

Det, vi vidste, var jo, at Saddam Hussein havde haft masseødelæggelsesvåben, for han havde brugt dem, og det, vi også vidste, var, at han ikke havde villet fortælle FN, hvad der så var blevet af dem. Det var vel også derfor, at Socialdemokratiets leder, hr. Mogens Lykkesøft, sagde, at der var masseødelæggelsesvåben, og det sagde flere socialdemokrater. Den politiske ordfører, hr. Frank Jensen, har jo sagt det samme. Han sagde den 21. marts her i Folketinget:

»Vi har aldrig nogen sinde tilkendegivet, at Saddam Hussein ikke havde masseødelæggelsesvåben. Det var jo en tilståelsessag.« »Jeg er ikke i tvivl om, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben«, sagde hr. Frank Jensen.

Så der var jo mange, som var af den opfattelse, men lad mig bare gentage, at det ikke var på det grundlag, vi traf beslutningen. Det var på et andet grundlag, nemlig at Saddam Hussein havde nægtet at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd.

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, statsministeren glemmer, hvordan situationen så ud i marts måned. Vi havde nogle våbeninspektører med Hans Blix i spidsen, der ønskede at fortsætte arbejdet med at undersøge Iraks masseødelæggelsesvåben, ønskede at fortsætte arbejdet, mente, det gav god mening at fortsætte det arbejde. Det gjorde et stort flertal i FN's Sikkerhedsråd også. Alligevel tilsidesatte man folkeretten og FN-sporet og gik i krig.

Når det så her bagefter viser sig, at der er tvivl om det grundlag, man gik i krig på, nemlig tilstedeværelsen af masseødelæggelsesvåben, som kan udgøre en stor trussel, det er vi helt enige om, så afviser man at undersøge, om den påstand var korrekt.

Jeg mener, at når statsministeren siger til offentligheden, at det, at Irak har masseødelæggelsesvåben, er ikke noget, vi blot tror, det er noget, vi ved, så giver han da den danske befolk-

ning, offentligheden, det klare indtryk, at han har en viden om de her våben.

Det undrer mig, at det nu lyder, som om det var en politisk vurdering, at det ikke var en konkret viden, det var en formodning osv. Er det ikke på tide, at vi undersøger denne her sag til bunds? Er det ikke noget, man skylder offentligheden efter en så alvorlig gerning som at sende Danmark i krig?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er ikke noget at undersøge, for det hele er allerede lagt åbent frem. Det, vi vidste, var, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, det, vi vidste, var, at han havde brugt dem, og det, vi vidste, var, at han ikke ville fortælle FN, hvad han så havde gjort ved dem.

Helt ærligt, nu synes jeg faktisk, at hykleriet må have en grænse. Vi står i den Folketingssal, hvor SF's politiske leder har sagt, at Saddam Hussein *har* masseødelæggelsesvåben; hvor Socialdemokratiets politiske leder har sagt, at Saddam Hussein *har* masseødelæggelsesvåben; hvor Socialdemokratiets politiske ordfører har sagt, at Saddam Hussein *har* masseødelæggelsesvåben.

Vi traf så en beslutning, ikke på basis af de udtalelser, som SF's politiske leder, som Socialdemokratiets politiske leder og Socialdemokratiets politiske ordfører kom med, men på basis af, at Saddam Hussein ikke ville samarbejde med FN's Sikkerhedsråd, og det måtte selvfølgelig have en konsekvens.

Helt ærligt, nu har jeg været ude at besøge fattige irakere i marsklandsbyer, som knap har til dagen og vejen. De ønsker brændende, at det internationale samfund nu koncentrerer kræfterne om at give dem en fremtid. Jeg synes faktisk, at det var noget vigtigere at bruge kræfterne på.

Formanden:

Så er det sidste spørgsmål til hr. Jeppe Kofod.

Jeppe Kofod (S):

Det sidste bruger vi også kræfter på, og det ved statsministeren udmærket. Socialdemokratiet er fuldt og helt bag den genopbygningsindsats og sikkerhedsindsats, som sker i Irak i øjeblikket. Vi har støttet udsendelsen af danske soldater, politifolk, nødhjælpsarbejdere osv., så jeg synes, det er for langt ude at komme med den påstand, at vi ikke står bag det.